

syn til den Ro, der skal iagttages før og efter en Fødsel, en Ro, som en Læge ogsaa vilde paabyde, hvis han blev spurgt, men der paalægges saa mange Byrder og indføres saa mange Indskrænkninger, at jeg vil tro, en Række Kvinder i de Fag, hvor Arbejdsløsheden er stor, ganske simpelt ikke vil finde Anvendelse, idet Arbejdsgiverne er saa stærkt spændt for, at de vil se deres Fordel ved at benytte mandlig Arbejdskraft. Det kan være, det ogsaa er det, man tilstræber fra den høje Regerings Side, idet man mener, at det vil være heldigt, at Mændene faar Arbejdet ved Fabrikkerne, og at Kvinderne beskæftiges paa anden Maade.

Som sagt, jeg kan se, at der er forskellige Forslag, f. Eks. Lovforslaget om fødende Kvinder, som for Slægtens Skyld maa overvejes og drøftes meget grundigt. Ligesom den ærede foregaaende Taler ønsker jeg og selvfølgelig ogsaa mit Parti, at man kommer betydelig mere ind paa Forsikringsprincippet end foreslaaet i dette Lovforslag. Jeg tænker, at man gennem et indgaaende Udvalgsarbejde vil kunne naa til en noget nærmere Forstaaelse, men antagelig vil der ogsaa fra Regeringspartiet blive stillet Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

Jeg skal indskrænke mig til disse meget faa Bemærkninger; vi faar saa senere hense, hvorledes vi kan komme overens om Sagen.

Dahlgaard: Jeg tror ikke, der er Grund til at komme dybere ind paa det ærede Medlem Hr. Rudfelds Gentagelse af sin Tale fra i Fjor. Naar det ærede Medlem anfører, at de hidtil af Danmark tiltraadte Konventioner ikke havde nødvendiggjort Ændringer i den bestaaende Lovgivning, og det ærede Medlem derfor gik stærkt i Rette med den højtærede Finansministers Beretning i Genève, bør det ærede Medlem læse om paa sin Lektie, saa vil det ærede Medlem opdage, at Konventionen angaaende Børns og unge Menneskers Arbejde nødvendiggjorde en Ændring i den danske Lovgivning, som maatte foretages og i øvrigt gav Anledning til den senere Kodificering af Reglerne paa dette Omraade, som efter min Mening betød ikke ringe Fremskridt. Naar det ærede Medlem søgte at latterliggøre disse Konventioner ved at anføre, at man Gang paa Gang saa, at der stod, at Italien og Spanien havde tiltraadt Konventionerne, forekommer det mig at være meget ilde anbragt i samme Øjeblik, hvor man staar og taler om en Konvention, der siden i Fjor er tiltraadt af Frankrig,

Østrig og Belgien og i Forvejen var tiltraadt af England, Holland, Schweitz og Czekoslovakiet, og i øvrigt er der paa dette Omraade indført Lovgivning i alle europæiske Lande med Undtagelse af Norge. Jeg lægger ikke saa overordentlig megen Vægt paa det ærede Medlems Udtalelser paa dette Omraade, men det, der gør mig ondt, er, at Venstrepartiet giver det ærede Medlem Lov til at staa og tale paa denne fjendtlige Maade om hele det internationale Arbejde paa dette Omraade, og hvor man fremstiller det, som om Folketingets Flertal behandlede disse Spørgsmaal fuldkomment kritikløst uden at tage Hensyn til de nationale Forhold i Danmark. Det ærede Medlem nævnte i øvrigt selv et Eksempel paa, hvordan Flertallet her i Salen aldeles ikke tog kritikløst paa dette Spørgsmaal, nemlig Lovforslaget vedrørende Anvendelse af Blyhvidt, hvorom der findes en international Konvention, men hvor vi her i Folketinget behandlede Spørgsmaalet ud fra nationale Synspunkter og fandt, at det under de givne Forhold vilde være vanskeligt her i Danmark at tiltræde Konventionen, men lod denne Konventions Aand gennemsyre vort Arbejde, saaledes at det lykkedes at samle tre Partier her i Tinget om en Lovgivning paa dette Omraade.

Jeg ser saaledes paa det internationale Arbejde paa dette Omraade, at der ikke foreligger en juridisk Pligt til at tiltræde disse Konventioner. Men i det Øjeblik, vi har tiltraadt Nationernes Forbund, foreligger der en Pligt for os allesammen til at behandle disse Sager med Velvillie, og dertil føjer jeg, at der for vort Land ligger en Interesse i at være med i det Arbejde, hvorigennem vi søger at drage de mere tilbagestaaende Lande frem i Linie med os og derved skabe mere Lighed i den internationale Konkurrence. Derfor gør det mig ondt, at Venstre giver det ærede Medlem Hr. Rudfeld Lov til at tale paa denne haanende Maade om det internationale Arbejde.

Angaaende Forslag til Lov om Kvinders Anvendelse til Arbejde om Natten udtalte jeg mig udførligt under Sagens Behandling i Fjor, mine Udtalelser findes i Folketingstidende Sp. 4311. Der fandtes den Gang fra alle Sider et stærkt Ønske om at faa Spørgsmaalet belyst fra alle Sider, og det nedsatte Udvalg begyndte dette Undersøgellesarbejde, som imidlertid langt fra blev tilendebragt. Jeg anbefaler, at Arbejdet nu tages op igen og føres til Ende, saaledes at Tingets Medlemmer hver især kan faa Lejlighed til at tage Standpunkt paa Grundlag af disse Oplysninger.